

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS DIREKTIV

af 24. juli 1986

om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for indholdet af pesticidrester i og på korn

(86/362/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43 og 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Den vegetabiliske og animalske produktion indtager en meget betydningsfuld plads i Fællesskabet;

udbytte heraf påvirkes til stadighed af skadelige organismer og ukrudt;

det er absolut nødvendigt at beskytte planter, vegetabiliske produkter og husdyr mod disse organismer, ikke blot for at undgå nedgang i udbyttet, men også for at øge landbrugets produktivitet;

kemiske pesticider er et af de væsentligste midler til beskyttelse af planter og vegetabiliske produkter mod virkningerne af disse skadelige organismer;

imidlertid har disse pesticider ikke udelukkende gunstige indvirkninger på den vegetabiliske produktion, da der i almindelighed er tale om giftige stoffer eller præparater med farlige bivirkninger;

mange af disse pesticider og deres omdannelses- eller nedbrydningsprodukter kan have skadelige virkninger på forbrugere af vegetabiliske produkter;

disse pesticider og de kontaminerende stoffer, der kan ledsage dem, kan være til fare for miljøet;

for at imødegå disse farer har flere medlemsstater allerede fastsat maksimalgrænseværdier for pesticidrester i og på korn;

da der er forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til de tilladelige maksimalgrænseværdier for pesticidrester, kan dette skabe hindringer for samhandelen og følgelig hæmme de frie varebevægelser inden for Fællesskabet;

der bør derfor i første omgang for visse aktive stoffer i korn fastsættes maksimalgrænseværdier, som skal overholdes, når disse produkter bringes i omsætning;

disse maksimalgrænseværdier vil endvidere sikre, at korn kan omsættes frit, samt at forbrugernes helbred beskyttes;

medlemsstaterne bør samtidig have tilladelse til at føre kontrol med grænseværdier for pesticidrester i korn, der fremstilles og forbruges på deres område, gennem en overvågningsordning og dertil hørende foranstaltninger der gør det muligt at yde samme beskyttelse som den, der følger af anvendelsen af de fastlagte grænseværdier;

i særlige tilfælde, specielt med hensyn til flygtige, flydende eller gasformige fumigeringsmidler, bør medlemsstaterne have tilladelse til for korn, der ikke er bestemt til direkte konsum, at tillade højere grænseværdier end de fastsatte, såfremt det ved passende kontrol sikres, at disse produkter ikke stilles til rådighed for den endelige forbruger, førend restindholdet ikke længere overstiger maksimalgrænseværdien;

⁽¹⁾ EFT nr. C 56 af 6. 3. 1980, s. 14.

⁽²⁾ EFT nr. C 28 af 9. 2. 1981, s. 64.

⁽³⁾ EFT nr. C 300 af 18. 11. 1980, s. 29.

det er ikke nødvendigt at anvende dette direktiv på produkter, der er bestemt til udførsel til tredjelande, til fremstilling af andre varer end levnedsmidler eller til udsæd;

medlemsstaterne bør have tilladelse til midlertidigt at sænke de vedtagne grænseværdier, hvis de uventet viser sig at frembyde fare for menneskers eller dyrs sundhed;

det vil i dette tilfælde være hensigtsmæssigt at etablere et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i Den stående Komité for Plantesundhed;

for at sikre, at bestemmelserne i dette direktiv overholdes, når de pågældende produkter bringes i omsætning, må medlemsstaterne fastsætte passende kontrolforanstaltninger;

Fællesskabets prøveudtagnings- og analysemetoder må udarbejdes, så de i hvert fald kan anvendes som referencemetoder;

prøveudtagnings- og analysemetoder hører under det tekniske og videnskabelige område og må fastlægges gennem en fremgangsmåde, der indebærer et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i Den stående Komité for Plantesundhed;

medlemsstaterne bør en gang om året aflægge beretning til Kommissionen om resultaterne af deres kontrolforanstaltninger, således at der i Fællesskabet som helhed kan indhentes oplysninger om grænseværdier for pesticidrester;

Rådet bør tage dette direktiv op til revision senest den 30. juni 1991 med henblik på at nå frem til en ensartet fællesskabsordning —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Med forbehold af Rådets direktiv 74/63/EØF af 17. december 1973 om fastsættelse af størsteindhold for uønskede stoffer og produkter i foderstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 86/354/EØF⁽²⁾, gælder nærværende direktiv for de i bilag I anførte produkter, såfremt disse kan formodes at indeholde de i bilag II nævnte pesticidrester.

⁽¹⁾ EFT nr. L 38 af 11. 2. 1974, s. 31.

⁽²⁾ EFT nr. L 212 af 2. 8. 1986, s. 27.

Artikel 2

1. I dette direktiv forstås ved pesticidrester sådanne pesticidsrester og disses omdannelses-, nedbrydnings- og reaktionsprodukter, som er opregnet i bilag II, og som findes på eller i de i artikel 1 omhandlede produkter.

2. I dette direktiv forstås ved »at bringe i omsætning« enhver overdragelse, mod eller uden vederlag, af de i artikel 1 omhandlede produkter.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne påser, at de i artikel 1 omhandlede produkter, når de bringes i omsætning, ikke udgør nogen fare for menneskers sundhed som følge af forekomst af pesticidrester.

2. Medlemsstaterne må ikke på grund af forekomst af pesticidrester forbyde eller hindre, at de i artikel 1 omhandlede produkter bringes i omsætning på deres område, hvis mængden af disse pesticidrester ikke overstiger maksimalgrænseværdierne som fastsat i bilag II.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne fastsætter, at de i artikel 1 omhandlede produkter, når de bringes i omsætning, ikke må have et indhold af pesticidrester, der overstiger maksimalgrænseværdierne som fastsat i bilag II.

2. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til ved kontrolundersøgelser, der mindst skal udføres som stikprøvekontrol, at sikre, at maksimalgrænseværdierne som fastsat i stk. 1 overholdes.

Artikel 5

1. For så vidt angår de i artikel 1 omhandlede produkter, bortset fra sådanne, som er indført fra et tredjeland, eller som er beregnet for en anden medlemsstat, kan medlemsstaterne uanset artikel 4 fortsat anvende en ordning, der allerede gælder på deres område, hvorefter forekomsten af pesticidrester kan overvåges, og hvorefter der i fællesskab kan træffes alle andre foranstaltninger med henblik på at opnå en virkning svarende til det indhold af pesticidrester, der er fastsat i bilag II, og med henblik på at vurdere befolkningens samlede ernæringsmæssige udsættelse for pesticidrester uanset disses oprindelse. Sådanne foranstaltninger omfatter regelmæssige og repræsentative undersøgelser vedrørende indholdet af sådanne pesticidrester i almindelig kost.

2. Medlemsstaterne underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen om enhver anvendelse af stk. 1.

Artikel 6

I og på de i artikel 1 omhandlede produkter kan medlemsstaterne tillade et større indhold af pesticidrester end fastsat i del B i bilag II, såfremt disse produkter ikke er bestemt til direkte konsum, og det ved passende kontrol sikres, at de i tilfælde, hvor de leveres direkte til den endelige bruger eller forbruger, først kan stilles til dennes rådighed, når indholdet af pesticidrester ikke længere overskrider de maksimalgrænseværdier, der er fastsat i del B. Medlemsstaterne underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen om de truffe foranstaltninger. Disse foranstaltninger gælder for alle de omhandlede produkter uanset oprindelse.

Artikel 7

Medlemsstaterne forelægger hvert år inden den 1. august Kommissionen en rapport om resultaterne af de officielle kontrolundersøgelser, om den overvågning, der har fundet sted, og om de øvrige foranstaltninger, der er truffet i det foregående år efter artikel 4 og eventuelt artikel 5.

Artikel 8

1. De prøveudtagnings- og analysemetoder, der er nødvendige for kontrolundersøgelser, overvågning og andre foranstaltninger efter artikel 4 og eventuelt artikel 5, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 12. Det forhold, at der findes fællesskabsanalysemetoder, der skal anvendes i tilfælde af indsigelse, udelukker ikke, at medlemsstaterne anvender andre videnskabeligt holdbare analysemetoder, hvorved der kan opnås sammenlignelige resultater.

2. Medlemsstaterne underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen om andre metoder, de måtte anvende i medfør af stk. 1.

Artikel 9

1. Skønner en medlemsstat, at en maksimalgrænseværdi som fastsat i bilag II frembyder fare for menneskers sundhed, og at det derfor er nødvendigt hurtigt at gribe ind, kan medlemsstaten midlertidigt sænke denne grænseværdi på sit eget område. I så fald giver den straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen meddelelse om de truffe foranstaltninger og om grundene hertil.

2. Hvis den i stk. 1 omhandlede situation skulle opstå, træffes der efter fremgangsmåden i artikel 13 afgørelse om, hvorvidt maksimalgrænseværdierne som fastsat i bilag II skal ændres. Så længe hverken Rådet eller Kommissionen har truffet nogen afgørelse efter ovennævnte fremgangsmåde, kan medlemsstaten opretholde de foranstaltninger, den har iværksat.

Artikel 10

Ændringer af maksimalgrænseværdierne som fastsat i bilag II som følge af udviklingen i den videnskabelige og

tekniske viden, vedtages af Rådet, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, jf. dog artikel 9.

Artikel 11

Rådet vedtager enstemmigt på forslag af Kommissionen direktiver om alle nye fortegnelser over produkter eller alle nye fortegnelser over pesticidrester i og på de i artikel 1 omhandlede produkter samt maksimalgrænseværdier for sådanne pesticidrester.

Artikel 12

1. Når der henvises til fremgangsmåden i denne artikel, indbringer formanden straks sagen for Den stående Komité for Plantesundhed, i det følgende benævnt »komiteen«, enten på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat.

2. I komiteen tildeles der medlemsstaternes stemmer den vægt, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. Kommissionens repræsentant forelægger et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komiteen afgiver udtalelse om disse foranstaltninger inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det forelagte spørgsmål haster. Udtalelsen vedtages med et flertal på fireoghalvtreds stemmer.

4. Kommissionen vedtager foranstaltningerne og bringer dem straks i anvendelse, når de er i overensstemmelse med komiteens udtalelse. Når de ikke er i overensstemmelse med komiteens udtalelse, eller når der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen omgående Rådet et forslag om de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet vedtager foranstaltningerne med kvalificeret flertal.

Såfremt Rådet ikke har vedtaget foranstaltninger inden udløbet af en frist på tre måneder fra den dato, på hvilken det har fået sagen forelagt, vedtager Kommissionen de foreslåede foranstaltninger, medmindre Rådet med simpelt flertal har udtalt sig imod de pågældende foranstaltninger.

Artikel 13

1. Når der henvises til fremgangsmåden i denne artikel, indbringer formanden straks sagen for komiteen enten på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat.

2. I komiteen tildeles der medlemsstaternes stemmer den vægt, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. Kommissionens repræsentant forelægger et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komiteen afgiver en udtalelse om disse foranstaltninger inden for en frist på to dage. Udtalelsen vedtages med et flertal på fireoghalvtreds stemmer.

4. Kommissionen vedtager foranstaltningerne og bringer dem straks i anvendelse, når de er i overensstemmelse med komiteens udtalelse. Når de ikke er i overensstemmelse med komiteens udtalelse, eller når der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen omgående Rådet et forslag om de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet vedtager foranstaltningerne med kvalificeret flertal.

Såfremt Rådet ikke har vedtaget foranstaltninger inden udløbet af en frist på femten dage fra den dato, på hvilken det har fået sagen forelagt, vedtager Kommissionen de foreslåede foranstaltninger, medmindre Rådet med simpelt flertal har udtalt sig imod de pågældende foranstaltninger.

Artikel 14

Dette direktiv finder ikke anvendelse på de i artikel 1 omhandlede produkter, såfremt det i det mindste ved passende angivelse godtgøres, at de er bestemt for:

- a) udførsel til tredjelande;
- b) fremstilling af andre varer end levnedsmidler;
- c) udsæd.

Artikel 15

Med henblik på at komplettere den fællesskabsordning, der indføres ved dette direktiv tager Rådet på grundlag af

en rapport fra Kommissionen, i givet fald ledsaget af relevante forslag, senest den 30. juni 1991 direktivet op til revision.

Artikel 16

Medlemsstaterne sætter de fornødne love eller administrative bestemmelser i kraft for senest den 30. juni 1988 at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 17

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juli 1986.

På Rådets vegne

A. CLARK

Formand

BILAG I

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
ex 10.01	Hvede
10.02	Rug
10.03	Byg
10.04	Havre
ex 10.05	Majs
ex 10.06	Uafskallet ris
ex 10.07	Boghvede, hirse, sorghum, tritcale og andet korn

BILAG II

DEL A

Pesticidrester	Maksimalgrænseværdi i mg/kg (ppm)
1. aldrin	0,01
2. dieldrin (HEOD)	
Isoleret eller sammen, udtrykt som dieldrin (HEOD)	
3. uorganiske bromider i alt. udtrykt i Br-ioner	50
4. carbaryl	1 : ris 0,5 : andet korn
5. chlordan (summen af cis- og transisomerer)	0,02
6. DDT (summer af isomererne af DDT, TDE og DDE, udtrykt i DDT)	0,05
7. diazinon	0,05
8. 1,2 dibromethan (ethylendibromid)	0,01 (1)
9. dichlorvos	2
10. endosulfan (summen af α og β isomerer og endosulfansulfat udtrykt i endosulfan)	0,2 : majs 0,1 : andet korn
11. endrin	0,01
12. heptachlor (summen af heptachlor og heptachlorepoxyd udtrykt i heptachlor)	0,01
13. hexachlorobenzen (HCB)	0,01
14. hexachlorocyclohexan (HCH)	0,02
14.1. α -isomer	
14.2. β -isomer	
summen af disse	
14.3. γ -isomer (lindan)	0,1 (2)
15. malathion (summen af malathion og malaoxon udtrykt i malathion)	8
16. phosphamidon	0,05
17. pyrethriner (summen af pyrethriner I og II, cineriner I og II, jasmoliner I og II)	3
18. trichlorfon	0,1

⁽¹⁾ I en overgangsperiode, der udløber senest den 30. juni 1991, må de medlemsstater, hvis tilsynsmyndigheder endnu ikke rutinemæssigt kan påvise rester på 0,01 mg/kg, anvende metoder med påvisningsgrænser på højst 0,05 mg/kg.

⁽²⁾ Fra den 1. januar 1990.

DEL B

Pesticidrester	Maksimalgrænseværdi i mg/kg (ppm)
1. bromomethan (methyl bromid)	0,1
2. carbondisulphid	0,1
3. carbontetrachlorid	0,1
4. hydrogencyanid, cyanider udtrykt i hydrogencyanid	15
5. hydrogenphosphid, phosphider udtrykt i hydrogenphosphid	0,1